

KASIRGA

Yıl 1915...Öfkeli bir kasırğa yurdu esir almıştı ve uğradığı her yeri savaş alanına çevirmişti. Körpe bedenler bile vardı, bu kasırğanın önünde. Ana özlemiyle yanıp tutuşan, tekrardan o sıcacık yuvaya kavuşma hasretiyle yanıp kavrulan, kınası gitmemiş gençler de... Henüz bebeğini koklamamış, sadece minicik, eskiyen bir fotoğraftan öpüp koklayan babalar da... Kimi on beş, kimi yirmi, kimi elli... Bu kasırğa çekmişti bunca vatan evladını içine. Vatan evlatları ise kaderlerine boyun eğmiş, işlerini, eşlerini hatta yaşlarını dahi geride bırakarak atılmışlardı bu kasırğanın önüne.

Kınalı kuzular dehşet verici bir mahşerin ortasına düşmüşlerdi. Metrekareye yüzlerce mermi düşen, hatta mermilerin havada iken çarpıştığı bu mahşer alanından bir an olsun geri çekilmemişler ve canlarını verene kadar savaşmaya devam etmişlerdi. Er Hasan, Er Mustafa, Er Mehmet ve daha niceleri... Adeta kurşunların arasında yürüyerek karşılık vermişlerdi düşmanlara. “Şükür, bugün de ölmeyip vatanımız için bir gün daha savaşacağız.” demişlerdi.

Sen savaş Mehmet'im! Zira düşmanın gözü kör, kulağı sağırdır. Sen savaş Mehmet'im! Düşman yaklaşırken yurduma, sen Çanakkale'ye sığmayan cesaretle karşı koy onlara.

“Ben size savaşmayı değil, ölmeyi emrediyorum!” emri ile çıktıkları bu yolda, ölümü bir dost gibi karşılamışlardı. Ne tonluk mermi ağır gelmişti Seyit Onbaşı'ya ne de bitmek bilmeyen zalimin soğuk nefesi. Onlar kazandıklarını düşündükleri an karşılıklarına aşılmaz koca dağlar çıkmıştı. Bedir'de, Malazgirt'te düşmana karşı koyanlar şimdi Çanakkale Boğazı'na yürümüşlerdi. Yüreklere Allah diye çarpan, lafızlarından dua eksik olmayan bu koca yürekli altın neferler düşmanı tepeden tırnağa titretmişlerdi.

Bu amansız kasırğayı çıkaranlar Bedir'in aslanlarını ve Fatih'in torunlarını, belli ki hiç hesaba katmamıştı. Gemiler tam da Çanakkale Boğazı'nı geçerken Seyit Onbaşı sahne almış ve imanla sırtladığı o top mermisi, kasırğanın yönünü ve savaşın seyrini değiştirmişti. Böylece düşman askerleri kendi diyarlarından getirdikleri kasırğanın içinde boğulmuştu.

“Ey, bu topraklar için toprağa düşmüş, asker!” sen mezarında rahat uyu. Dünya var olduğu müddetçe bu ruh da var olacaktır.

ADI: RABİA

SOYADI: KÖSE

SINIFI: 10/A NO: 50

OKULU: KARTAL MEHMET AKİF ERSOY ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ

REHBER ÖĞRETMEN: EVREN ARSLAN